

VEDLEJŠÍ VĚTY PŘÍSLLOVEČNÉ ÚČELOVÉ S NESTEJNÝM PODMĚTEM V HLAVNÍ A VEDLEJŠÍ VĚTĚ (ADVERBIAL CLAUSES OF PURPOSE II.)

Účel se může v angličtině vyjadřovat vedle infinitivu také vedlejší větou se spojkou **SO THAT**. Podmět věty hlavní i vedlejší teď (na rozdíl od neurčitkové konstrukce) může ale nemusí být odlišný.

- He goes to work by bus **so that** his wife can use the car.
Jezdí do práce autobusem, aby jeho manželka mohla jezdit autem.
- Let's hurry **so that** we're not late.
Pospěšme si, abychom nepřišli pozdě. Pospěšme si, ať nepřijdeme pozdě.

Vyjádření účelu vedlejší větou se spojkou **SO THAT** dáváme přednost v těchto případech:

1. **Když jsou podměty v hlavní a vedlejší větě různé.**
2. **Když je sloveso ve vedlejší větě záporné.**
3. **Když vedlejší věta obsahuje tvar slovesa MOCI (CAN, COULD) nebo SMĚT (MAY, MIGHT).**

- **He** wore glasses and a false beard **so that nobody** would recognize him.
Nosil brýle a falešnou bradku, aby ho nikdo nepoznal.
- **They** waited for us **so that we** could all go together.
Počkali na nás, abychom mohli jít všichni společně.
- Leave early **so that** you **don't/won't** miss the train.
Vydejte se na cestu včas, abyste nezmeškali vlak.
- I hurried **so that** I **wouldn't** be late.
Spěchala jsem, abych nepřišla pozdě.
- We moved to London **so that** our friends **could** visit us more often.
Přestěhovali jsme se do Londýna, aby nás naši přátelé mohli častěji navštěvovat.
- I gave her my address **so that** she **could** contact me.
Dal jsem jí svoji adresu, aby se se mnou mohla spojit.

Je-li hlavní věta v přítomném, předpřítomném nebo budoucím čase, ve vedlejší větě je sloveso **CAN** nebo **MAY** v přítomném čase nebo příslušný opisný tvar (to be able to, to be allowed to).

Je-li hlavní věta v minulém (nebo předminulém) čase, ve vedlejší větě je modální sloveso **WOULD**, pro vyjádření možnosti a schopnosti **COULD**, **MIGHT** nebo příslušný opisný tvar (would be able to, would be allowed to).

Při odkazování na budoucnost se ve vedlejší větě po spojce **SO THAT** může použít budoucí nebo přítomný čas.

- We hurried **so that** we wouldn't be late.
Spěchali jsme, abychom nepřišli pozdě.
- He put it in his pocket **so that** I wouldn't see it.
Dal si to do kapsy, abych to neviděl.
- I'll write it down **so that** I don't/won't forget it.
Napišu si to, abych to nezapomněl. Napišu si to, ať to nezapomenu.
- Try to study every day **so that** you (will) pass the exam.
Snaž se studovat každý den, abys tu zkoušku udělal. (... ať tu zkoušku uděláš.)
- I'm doing it now **so that** we don't/won't have to do it later.
Dělám to teď, abychom to nemuseli dělat později.
- She is staying at home tonight **so that** she can finish it.
Dnes večer zůstane doma, aby to mohla dokončit.

POZNÁMKA

V hovorové angličtině se účel vyjadřuje častěji vedlejší větou se SO THAT než formálnějším spojením s IN ORDER TO nebo SO AS TO.